

عنوان مقاله:

ارزیابی تحمل به خشکی در کالوس تعدادی از ژنوتیپ‌های گندم

محل انتشار:

اولین همایش ملی تاثیر پسروری دریاچه ارومیه بر منابع خاک و آب (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علی موسوی زاده - استادیار پژوهش، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان شرقی

نادیه آدری - دانش آموزخته کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

میرسعید عابدی - مربی پژوهش، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان شرقی

خلاصه مقاله:

به منظور گزینش ژنوتیپ‌های متحمل به خشکی گندم در شرایط درون شیشه‌ای، یک آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با چهار تکرار اجرا شد. فاکتور اول ژنوتیپ، در دوازده سطح و فاکتور دوم پلی‌اتیلن گلیکول در چهار سطح (0، 25/1، 5/2، 5 درصد) مورد بررسی قرار گرفتند. در این آزمایش جهت القای کالوس از جنین‌های رسیده در محیط کشت MS استفاده شد. کالوس‌ها بعد از یک ماه جهت اعمال تنش به محیط کشت حاوی پلی‌اتیلن گلیکول منتقل شدند. نتایج تجزیه واریانس اختلاف معنی‌داری بین سطوح تنش، در صفات محتوی نسبی آب کالوس، درصد ماده خشک کالوس و درصد تحمل نسبی وزن خشک کالوس نشان داد در حالی که سطوح تنش در صفات شاخص رشد کالوس و سرعت رشد نسبی کالوس معنی‌دار نبود. بین ژنوتیپ‌ها از نظر کلیه صفات مورد مطالعه تفاوت معنی‌داری مشاهده شد. برهم کنش ژنوتیپ سطح تنش برای هیچ صفتی معنی‌دار نبود تنش خشکی سبب کاهش شاخص رشد کالوس، سرعت رشد نسبی کالوس و درصد تحمل نسبی وزن خشک کالوس گردید در حالی که محتوی نسبی آب کالوس و درصد ماده خشک کالوس در اثر تنش افزایش یافت. سطح تنش القایی 5 درصد پلی‌اتیلن گلیکول توانست ژنوتیپ‌های متحمل به خشکی را از حساس تفکیک نماید و ارقام پیش‌تاز، سرداری و ژنوتیپ C-84-5509 متحمل به خشکی شناخته شدند بودند.

کلمات کلیدی:

تحمل نسبی، سرعت رشد نسبی، شاخص رشد، کالوس، محتوای نسبی آب کالوس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/250811>

